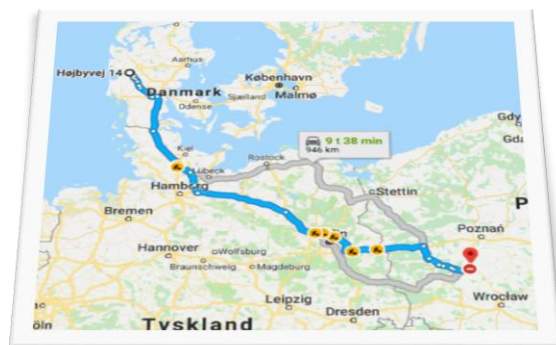

Hej alle

I år gik klubbens sommerlejre til Leszno i Polen. Det er andet år vi er dernede. Sidste gang var vist i 2010.

I år var vi 5 piloter, som valgte at holde sommerlejre i Polen: Jan, Jens, Martin, Kurt og Steen. Heldigvis valgte Anny, Alice og Britta også at tage med. Det var rigtig hyggeligt.

Under forberedelserne til turen skrev jeg gentagende gange til Flyveskolen i Leszno, som er Polens svar på Arnborg, dog uden at få svar. Også selv om jeg skrev til flere forskellige mailadresser. Det undrede mig meget, da det var mailadresser fra deres officielle hjemmeside. Efter lidt søgen fandt jeg en lokal svæveflyveklub og valgte at skrive til dem. Så kom der hul igennem. Det viste sig, at Polens svæveflyveunion arbejder på at nedlægge flyvepladsen og sælge den til byen Leszno, som gerne vil købe grunden til at anlægge Mc Donalds, tankstation, indkøbscentre osv., da der er ved at blive bygget en motorvej langs pladsen. Jeg syntes det er sørgeligt, men heldigvis kæmper diverse flyveklubber en hård kamp for pladsens overlevelse. Så vi må se, om det bliver muligt at komme der ned igen...!

Som sagt kom der hul igennem til den lokale svæveflyveklub og de var meget imødekommende og hjælpsomme. Selvfølgelig kunne vi flyve hos dem og priserne var de amme, som de lokale skulle give og det er ikke ret meget, skulle jeg lige hilse og sige...! 45,-kr for en spilstart, 150,-kr for et flyslæb til 400 meter og ingen pladsafgift.

Der er for ca. 1 år siden blevet bygget et lille fint hotel på den anden side af vejen af en af klubmedlemmerne, så det bookede vi alle. ☺

Britta og jeg kom til Leszno allerede torsdag eftermiddag, da min datter Johanne, hendes mand og 2 drenge havde valgt at holde sommer i – Leszno. Da vi kom til Leszno torsdag eftermiddag, var vejret gråt og det regnede – meget. Så Polen viste sig ikke ligefrem fra den pæneste side den dag. Da vi kom til byen, kørte vi lige forbi flyvepladsen og jeg skulle da lige ind for at se, hvordan det stod til. Holy shit...! Bygningerne så mildest talt miserable ud, græsset var langt og der var ikke ét menneske at se nogen steder...! Nu begyndte jeg at svede, trods aircon og 21,5 grader i bilen. Var det hele lukket ned nu? Hvad siger jeg til de andre, når de kommer? Kan vi flyve et andet sted, med så kort varsel og gerne i nærheden, da værelserne er booket? Skal det hele aflyses? Og 87 andre mere eller mindre relevante spørgsmål...!

Lettere nedslået kørte vi ud til hotellet hvor Johanne og hendes familie havde booket sig ind. Det var et meget "spændende" hotel og en helt anden historie, som der også kan siges en masse om. Tror du, jeg fik sovet ret meget den nat? Svaret er: Nej. De før omtalte spørgsmål kørte stadig rundt i hovedet. Så dagen efter, hvor solen i øvrigt kikkede lidt frem, måtte jeg ud på flyvepladsen igen, for lige at tjekke det ud én gang til. Solen skinnede, så det så lidt pænere ud, men der var ikke ret mange folk på pladsen. Kun et par ældre polakker, som stod og vaskede på en gammel JAK. Nå –

men jeg kunne jo ikke bare stå der, så jeg gik ind i en af de gamle bygninger, som så bedst ud. Der var også "lidt" byggerod i på nederste etage. På vej op af trappen, mødte jeg en venlig mand, som heldigvis kunne tale engelsk. Da jeg forklarede hvem jeg var og at vi faktisk havde en aftale med direktøren Ms. Katarzyna, lyste han også helt op. De havde netop talt om, at der vist kom en gruppe dansker herved i denne uge...! Det kunne jeg så bekræfte, var os. Jeg blev inviteret op på hans kontor, hvor han kunne fortælle, at alt fungerede og vi havde deres chefinstruktør Robert til vores rådighed hele ugen. Vi kunne få spilstart eller flyslæb, som vi ville og når vi ville. Der var en del polske elever og nye piloter på pladsen også, så dem kunne vi flyve sammen med, hvis vi ville.

Parkering af flytrailere, mødetid til briefing kl. 9:00, service faciliteter osv. blev aftalt. Tror du humøret blev bedre...? Svaret er: Ja. ☺ Derefter kunne jeg, med ro i sindet, tage med familien ind og kikke på byen, som faktisk er en rigtig hyggelig og pæn by.

Lørdag eftermiddag ankom Alice og Kurt med Z9 og lørdag aften ankom Anny og Martin med P7. Vi fik et dejligt måltid mad og et par gode øl på restauranten på den anden side af vejen. Det blev til hvad Polen er rigtig god til: Schnitzler. Vi gik ret hurtigt i seng, da alle var trætte og vi skulle tidligt op, da vejret søndag lignede flyvevejr. ☺

Søndag var vi til briefing kl. 9:00 som aftalt. Der var ca. 15 andre piloter og chefinstruktør Robert. Den første del af briefing foregik på polsk og det eneste jeg opfattede var, at de talte om de der danskere. Efter ca. 15 minutter gik polakkerne ud og Robert lavede en briefing på et forståeligt engelsk: Banen ligger 06 – 24. Vi bruger i dag 06. Opkald ved landing "Downwind til 06". Radiofrekvens 122.3. Der kan vælges spil eller flyslæb. De omkringliggende restriktionsområder var frit. Der kan ikke forventes tilladelse til at flyve ind i nogen TMA. Der bliver flyvevejr. Ikke alt for godt, men der kan flyves. I morgen bliver det ikke godt. Nogen spørgsmål...? Kort og præcist må man sige. Vi skulle ikke stille for mange spørgsmål, så slap det engelske ordforråd op, men det var ok.

I dag havde vi så P7, som kunne samles og det blev den selvfølgelig. Det var en varm dag. Næsten som i DK. ;-) Cumuluserne blomstrede hurtigt på himlen og optimismen og smilene var store. Vi valgte i dag at spille, så det var helt ned i den anden ende af banen til bane 06. Starten var ikke noget at klappe af. 80 km/t til 250 meter. Det var lidt ubehageligt og ikke ret meget højde, men heldigvis virkede termikken også i 250 meter, så det gik hurtigt med at komme op til skyerne, som lå i omkring 1.400 meter. I bunden var det noget svagt, men over 800 meter var der flere bobler på 3 m/s. Det kunne vi godt lide...! Det var dejligt at komme i gang. Vi

spiste igen på restauranten på den anden side af vejen. Der var ingen som orkede at tage ind i byen. I dag valgte vi så den anden schnitzel...!

Søndag eftermiddag ankom også Jan og Jens med T1. De var noget trætte, så de skulle lige have en lille velfortjent lur inden de kunne noget som helst.

Mandag var alle folk og fly ankommet og vi kunne alle komme i luften og det som Robert kaldte en dårlig dag, viste sig igen at give flere 3 m/s bobler og omkring 5 timers dejlig flyvning til alle. Nogle fløj op mod 400 km og andre fik kikket på området som, selv om det er faldt som i DK, er ret flot, da det er meget varieret med søer, store skove, mange små byer og en del flyvepladser i området. Så det kunne ikke blive ret meget bedre. Igen valgte vi restauranten på den anden side af vejen. Der var der enkelte, så vi heldige at få noget andet end schnitzel, mens vi var nogle som *igen* fik schnitzel...!

Tirsdag sagde dagens vejr briefing base i 2.000 meter og masser af god termik, dog ville der nok komme noget regn sidst på dagen – YES – nu skulle der flyves stærkt...! NOT...! De viste sig, at der godt nok var masser af 0,5 m/s termik, men den gode termik udeblev. Den svage termik gik dog til 1.500 meter, så der kunne godt flyves og de fleste fik fløjet omkring 6 timer. En speed task blev det ikke til, men en masse fin sightseeing rundt i området, blev det til.

Én af erfaringerne fra i dag er, bla. at når man flyver gennem røg fra en storbrand er der masser af termik. Jan og jeg fløj Janus og ca. 60 km væk havde der gennem dagen været en stor røgsøjle og vi besluttede at flyve derud for at se hvad der var for noget, som brændte. Det viste sig at

være et større fabriksbygning, som ilden havde fået fat i. Det gik stille og roligt hen til branden, men da vi "kom til" at flyve ind i røgen, var det ikke særlig roligt længere...! Hold da op. Det var lige før Janussen lagde sig om på ryggen. Jeg tror både Jan's og mit hjerte slog et ekstra par gange, men sjovt var det. Varm, drøj og dejlig dag i luften. Igen i dag

valgte vi "vores" hyggelige restaurant, men denne gang havde vi luret, hvad de andre gæster bestilte, når de *ikke* fik schnitzel, så det gjorde vi også. Men noget var åbenbart gået galt i kommunikationen, for vi fik alle – schnitzel...! Polakkerne har noget rasende godt øl og schnitzlerne var der ikke noget galt med, så de blev spist alligevel.

Onsdag skulle vise sig at blive den bedste flyvedag i sommerlejren. De sidste dage var

vi blevet løftet til vejres med 0,5 – 3 m/s bobler, hvilket egentlig er ganske fint, men i dag blev det vildt. Der var masser af gode skygader og bobler. Jeg ved ikke hvad max var, men dokumenteret 9 m/s var der. Selvfølgelig var selvtilliden i top efter sådan nogle bobler, men "pludselig" var skyerne væk og et hurtigt kik på Oudien henledte

opmærksomheden på, at i en højde på 1.200 m., stadig var 65 km til Leszno med en let modvind...! Udlandings muligheder var der sådan set nok af, så det var bare at komme derudaf og så se hvad der sker. Man skal jo tænke på sine medmennesker og det er ikke rart at køre med flytrailer mange kilometer på de polske gedestier, som Kurt kaldte de polske veje. Det viste sig så heldigvis, at der var én sky på vejen til Leszno, så mon ikke jeg skulle tage at vælge den, selv om det var en mindre omvej. Det gav så heldigvis godt, så der var overskud til en lowpass ved Leszno. Igen fik alle nogle gode lange flyvninger med gode hastigheder og sightseeing i området. Der var lidt startproblemer med Janussen, da der ikke svar strøm til det. Masser af strøm på batteriet, men ikke ud til flyet. Efter lidt søgning viste det sig, at der var hoppet en ledning af. Det var en lodning, som bar knækket. Her kom den polske gæstfrihed og hjælpsomhed igen

frem. Flyet blev hurtigt slæbt ned på værkstedet og ledningen blev loddet af Robert, så den kunne komme i luften. TAK for hjælpen...!

Nu var vi alle ved at være godt trætte af schnitzler, så vi valgte at tage Down Town for at spise. Flyveklubbens formand var på vej hjem til hans familie, da han så, vi stod og så rådvile ud, som om vi ikke viste hvor vi skulle gå hen. Det gjorde vi så heller ikke. Igen kom den polske gæstfrihed i spil. Hvad kørte foran ned i byen og viste os en god p-plads, hvorefter han viste os lidt rundt i byen og fortalte om den, hvorefter han viste os hans ynglings restaurant. Det viste sig dog, at de ikke lige havde plads, men det fik han fikset. Hvis vi bare lige ville gå et tur på 15 minutter, skulle de nok have et bord klar til os. Da vi kom tilbage efter en lille hyggelig gåtur, var det fineste bord klar til os alle 8. Denne gang fik vi ikke schnitzler, men derimod nogle fantastiske retter, men rødvin til dem, som ville have dette. Derefter fik vi en rigtig god is på byens flotte torv, hvor der hver aften er en masse liv.

Torsdag sagde vejrudsigten, at der skulle komme regn kl. 15, så hvis vi skulle have noget ud af det, skulle vi i gang hurtigt. De andre dage, virkede termikken fint omkring kl. 11, så det satsede vi på, ville komme til at ske igen i dag. Men det viste sig at vejrudsigten igen ikke holdt. Termikken virkede ikke før kl. 13:30. Så vi lavede nogle korte ture. Det var ok, for vi havde jo fløjet en masse dagene forinden. Som sagt holdt vejrudsigten heller ikke denne gang. Regnen kom ikke før til aften. Så kunne vi jo bare flyve opgaverne 2 gange...! ☺ Igen tog vi en tur ned i byen for at spise dejlig mad, øl, rødvin, is, snak og en masse hygge...!

Afslutningsvis vil jeg gerne sige tak for den fine opbakning, der har været til denne sommerlejr. Det gælder både til piloter, koner og familie. Det har jo ikke kun gået ud på flyvning. Der har også været mange hyggelige timer på pladsen, hotellet, i byen og rundt i området, hvor der har været flere udflugter til marked og andre spændende steder. Jeg har dog lidt indtryk af, at det varme vejr satte en lille dæmper på udflugterne. Så har der i stedet været en masse snak og strik. ☺

Jeg håber der er endnu flere, som vil deltage i næste års sommerlejr. Jeg vil foreslå, at vi igen i 2019 holder lejren i uge 30.

